

5 december 2016 – Wetstraat 16

Protocol van niet akkoord

Op 5 december werden de onderhandelingen met de federale overheid over de regularisatie van de studieperioden voor het ambtenarenpensioen verdergezet. De vakbonden zijn het unaniem oneens over deze ingreep. Toch zijn we aan tafel gaan zitten om aanpassingen aan het voorontwerp van wet voor te stellen. We wisten dat de overheid in deze laatste onderhandeling zou doorgaan tot de finish. Want tijdens vorige besprekingen liet de overheid al blijken dat de ingreep er hoe dan ook zou komen, “desnoods met een protocol van niet akkoord”.

Onze vertegenwoordigers deden op 5 december een resem voorstellen om de teksten van het voorontwerp aan te passen. We brengen een kleine greep hieruit in drie luiken.

De bewoordingen

Een eerste luik van de voorstellen had te maken met hoe een aantal zaken verwoord worden in de artikels die voorliggen. De tekst is voor een deel in onverstanebare taal geschreven en dus voor de lezer niet te vatten. Een voorbeeld. Voor wie de aanvraag tot regularisatie indient na een termijn van tien jaar vanaf het behalen van het diploma, is het een groot vraagteken welk bedrag moet worden geregulariseerd na 1 maart 2020.

Na rijp beraad besliste de overheid op geen enkel voorstel te willen ingaan.

stelden voor om personeelsleden die op 1 maart 2017 voldoen aan de voorwaarde om met TBSVP te gaan, maar ervoor kiezen om verder te werken, dat verworven recht ook te geven. Het kan toch niet dat iemand afgestraft wordt door langer te werken. En het is tegenstrijdig met het motto van deze regering: de mensen zo lang mogelijk aan het werk houden.

Na rijp beraad besliste de overheid op geen enkel voorstel te willen ingaan.

Regulariseren

Een derde luik ging over de regularisatie zelf. In het voorontwerp staat dat het slechts twee keer in je loopbaan mogelijk is om de vraag tot regularisatie te stellen. Als je het bedrag niet gestort hebt voor de regularisatie voor de aangevraagde periode kan je zelfs voor deze periode geen nieuwe aanvraag meer indienen. Dit betekent dat als je door een medische en/of financiële tegenslag na je aanvraag niet op tijd het geld kan storten, dan kan je later geen nieuwe aanvraag meer doen voor die periode. Dat vinden wij ongeoorloofd.

Na rijp beraad besliste de overheid op geen enkel voorstel te willen ingaan.

Conclusie

Een overheid die op geen enkele vraag of voorstel tot wijziging van een formulering van de sociale partners wenst in te gaan, is niet ernstig. Onderhandelen is gebaseerd op vertrouwen en een relatie opbouwen. Iemand ‘iets’ gunnen versterkt de relatie en levert op termijn veel meer winst op dan op het eerste zicht voor mogelijk wordt gehouden. Van onderhandelen was hier totaal geen sprake. Het vertrouwen in deze overheid is zoek. En de winst waarop de overheid mikt om haar begroting meer in evenwicht te krijgen, zou best wel eens helemaal de mist in kunnen gaan.

DE ‘VERGADERING’ WERD AFGESLOTEN MET EEN PROTOCOL VAN NIET AKKOORD.

Data aanpassen

Een tweede luik ging over het aanpassen van de data. Zo staat onder andere in het voorontwerp dat al wie op 1 maart 2017 op ‘disponibiliteit’ is niet onder de nieuwe regelgeving valt. Voor personeelsleden in onderwijs staat die ‘disponibiliteit’ gelijk met het stelsel TBS voorafgaand aan het rustpensioen (TBSVP). Dit betekent dat voor die personeelsleden de volledige periode van diplomabonificatie meetelt als een verworven recht voor de berekening van het pensioen. Onze onderhandelaars

Lees meer over de maatregelen in Basis-12, blz. 27 en 40.